

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ไม่มีสมบัติไฉนดีกว่าสมบัติแห่งธรรมในใจ

ก่อนจึงหัน

ผมไม่ค่อยมีเวลาจะได้อบรมพระนะ เพราะงานของผมมีมากทั่วแผ่นดิน เลยกลายเป็นทั่วโลกไป ที่จะมาแบ่งเวล่ำเวลาอบรมพระเถรเหมือนแต่ก่อนไม่ได้แล้วเวลานี้ นับตั้งแต่เริ่มช่วยชาติมาจนกระทั่งปานนี้ การอบรมพระเถรนี้แทบว่าไม่มีนะ แต่ก่อนเอาจริงเอาจังอบรมพระเถร ถึงวันเวลากำหนดบิณฑบาตประชุมปุ๊บเลย ไม่ให้ฉลาดให้เคลื่อนไหวแต่นั้นนานมาๆ เรื่องราวทั้งหลายมันก็ยุ่งเข้ามาหาเรา ธาตุชั้นธก็อ่อนลงๆ การอบรมพระเถรจึงไม่ค่อยมีมาก มีนิดๆ หน่อยๆ วันหนึ่งๆ เช่นอย่างตอนเช้าอย่างนี้นะ

ธรรมดาการอบรมพระจะไม่เกี่ยวข้องกับใครเลย มีแต่พระล้วนๆ ประชุมกันเทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มอรรถเต็มธรรมทุกสิ่งทุกอย่าง ให้สมกับพระที่มาด้วยเจตนาหวังอรรถหวังธรรม หวังมรรคผลนิพพานจริง ๆ การสงเคราะห์ก็สงเคราะห์แบบนั้น การสอนพระเป็นอย่างนั้น ประเพณีของวงกรรมฐานท่านอบรมกัน ท่านจะอบรมพระล้วนๆ เลยอยู่ในป่าในเขา อบรมเฉพาะพระ เทศน์ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ผิดถูกชั่วดีทำให้เต็มอรรถเต็มธรรม ผู้ฟังจะได้ตั้งใจแล้วนำไปปฏิบัติเป็นอรรถเป็นธรรมขึ้นมาภายในใจ

การเทศน์สุมสี่สุมห้าคละเคล้ากันไปหมดนี้ ผลประโยชน์ไม่ค่อยได้เท่าที่ควรสำหรับพระผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมอย่างแรงกล้า สมกับเป็นผู้มีหน้าที่จากนักบวช เพื่อความพ้นทุกข์ ท่านจึงต้องการอรรถธรรมหนักมากที่สุด การอบรมก็มีน้ำหนักมากอีกเช่นเดียวกัน ต่างกันนะ ฆราวาสญาติโยมนั้นก็เป็นอีกประเภทหนึ่ง ธรรมะประเภทเป็นชั้นเป็นตอน ให้ได้รับผลประโยชน์ทั่วถึงกัน สำหรับพระเหมือนว่าเป็นแนวหน้า การอบรมก็ต้องถึงเหตุถึงผลถึงหลักถึงเกณฑ์ นี่ในวงกรรมฐานท่านปฏิบัติมา แม้ครั้งพระพุทธเจ้าก็มีในตำรับตำรามีมาอย่างนี้ ที่ว่ากรรมฐานท่านอบรม ท่านดำเนินตามตำรับตำรานั้นแหละ พระสงฆ์สาวกทั้งหลายท่านอยู่ในป่าในเขาเงียบๆ อบรมกันๆ ท่านสอนกันอย่างนั้น

อันนี้บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เช่นอย่างหลวงปู่มั่นเรานี้ก็เหมือนกัน การอบรมพระล้วนๆ เทศน์นี้แหล่เด็ดทีเดียว เราก็ไม่เคยเห็นในเมืองไทยเรา เราไม่ได้ดูถูกครูบาอาจารย์องค์ใด เราไม่ค่อยได้เข้าไปใกล้ชิดติดพันกับท่าน เราก็ไม่มีโอกาสที่จะทราบแง่หนักเบาของท่านแต่ละองค์ๆ บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายเหมือนหลวงปู่มั่น

สำหรับหลวงปู่ฉันนี่ได้อยู่กับท่านมานาน ถึงได้เห็นเหตุเห็นผล การแสดงอรรถแสดงธรรมมีตั้งแต่เนื้ออรรถเนื้อธรรมล้วน ๆ แสดงออกมามรรคผลนิพพานเหมือนท่านมาแบบมือให้เราทั้งหลายดู แบบมรรคผลนิพพาน แบบว่านี่นะ ๆ ๆ อยู่อย่างนั้นเห็นไหม ๆ ตาบอดหรือ หูหนวกหรือ เหมือนว่าอย่างนั้น วิกลวิการหรือ นี่นะ ๆ ธรรมวิกลวิการที่ไหน ธรรมเลิศเลอ แล้วพวกนี้ทำไมมีแต่พวกวิกลวิการ หูหนวกตาบอด ใจมืดใจดำในอรรถในธรรมทั้งหลาย มันสว่างไปทางที่จะลงนรกตกหลุมอเวจีนั้นละมากต่อมาก เหมือนอย่างนั้นละ

เวลาท่านเทศน์เหมือนแบบมือออกมา นี่นะมรรคผลนิพพานเห็นไหม อยู่กับองค์ศาสดา องค์ศาสดาคืออะไร คือธรรมคือวินัย นี่องค์ศาสดา มรรคผลนิพพานอยู่ตรงนี้ อย่าให้เคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัย ท่านซึ่งลงนี้ ปฏิบัติตามนี้ก็คว่าเอา กับมือท่านไปเป็นลำดับลำดับ ท่านสอนกันท่านสอนกันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมรรคผลนิพพานจึงมักอยู่ในสถานที่ท่านมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรม และได้รับการอบรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยจากครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่มีหลักเกณฑ์ในธรรมมาแล้วโดยลำดับ จนกระทั่งถึงผู้หลุดพ้นไปแล้วมาแนะนำสั่งสอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหานี้ เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนอย่างว่า นี่น่า ๆ อยู่อย่างนั้น

พระพุทธเจ้าสอนสาวกก็แบบนี้ น่า ๆ แบบมือออก นี่เห็นไหมมรรคผลนิพพาน ตาบอดหรือ หูหนวกหรือ เหมือนอย่างนั้น มันวิกลวิการไปหมดแล้วหรือ กับอรรถกับธรรมมันถึงเลอะเทอะไปหมด แต่กับกิเลสมันทำไมคนหนึ่งมีตั้งสิบขายี่สิบขาวิ่งตามกิเลสไม่ทันไปเยี่ยมเขาเขาก็มี วิ่งตามกิเลสให้ทัน มีแต่อย่างนั้น เวลาชี้อรรถชี้ธรรมเข้าไปนี่นะ ๆ มันหูหนวกทั้งหมด ตาบอดทั้งหมด จิตใจไม่ค่อยได้สนใจในอรรถในธรรม เพราะฉะนั้นโลกนี้จึงเลอะเทอะ ผลแห่งความเลอะเทอะคือความรุ่มร้อนเผาหัวใจโลก เพราะว้างตามกิเลส ธรรมท่านสลดสังเวชนะ

มีแต่กิเลสถูกลงสัตว์โลก แล้วก็ว้างตามมัน ๆ อยู่ตลอดเวลา ผู้ท่านที่สว่างกระจ่างแจ้งท่านมองดูแล้วท่านสลดสังเวช ดังพระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลาย ดูสัตว์โลก ท่านดูได้ถนัดชัดเจน เพราะท่านไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย เวลาสัมผัสอะไรท่านจะมีได้ด้วยก็ไม่มี ท่านจะเสียด้วยก็ไม่มี เพราะท่านพอทุกอย่างแล้ว ดูด้วยความพอ ท่านจึงดูได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย พวกเราทั้งหลายนี้เทียบกับคนหูหนวกตาบอดนะ อย่าลืมเนื้อลืมตัว สิ่งเหล่านี้มีแต่หลอกให้เราลืมตัว ในโลกเหล่านี้หลอกให้เราลืมตัวว้างตามกิเลสค้นหา ธรรมไม่เหลือบมอง ที่นี้ความสุขมันก็ไม่มีละซี มีตั้งแต่ความทุกข์อันเป็นผลจากกิเลสที่เราหลงตามมัน

พระก็ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติทุกอย่างๆ หน้าที่การงานของพระก็เคยสอนไว้แล้ว ที่อยู่ร่วมกับหมู่กับเพื่อน ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นสำคัญมากที่สุด ข้อวัตรปฏิบัติปิดกวดเช็ดถู ทุกสิ่งทุกอย่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน อันนี้เป็นที่ตายใจต่อกันผู้มาปฏิบัติร่วมกัน จากนั้นก็เป็นความเพียรโดยเฉพาะตนเอง แม้จะทำงานการเกี่ยวข้องกับหมู่คณะขนาดไหน สติปัญญาติดแนบอยู่กับใจ เรียกว่าความเพียรตลอด ความเพียรอยู่กับใจหนึ่ง ความเพียรอยู่กับสิ่งต่างๆ ที่เราจัดทำ เช่นข้อวัตรปฏิบัติ นี่ก็เป็นความเพียรประเภทหนึ่ง แต่ความเพียรที่สำคัญคือสติ อย่าปล่อยวางจากใจ ใจเป็นผู้ต้องหา กิเลสมันรุ่มเอาๆ หากความสุขไม่ได้ จึงต้องได้อาศัยสติปัญญาเป็นผู้ประกัน เป็นผู้รักษาจิตไว้ให้มีความปลอดภัย พวกกันตั้งใจปฏิบัติ

มองดูพระให้น้ำดูหน่อยนะ มองดูพระ กิริยามารยาท การประพฤติปฏิบัติ เหมือนเดินตามเสด็จพระพุทธเจ้า โดยการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบในธรรมและวินัย มองดูองค์ไหนก็เห็นเดินด้อมๆ ตามเสด็จพระพุทธเจ้า ด้วยการปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยไม่ให้คลาดเคลื่อน หลักธรรมและหลักวินัยนั้นแลคือองค์ศาสดาโดยแท้ นี้แลจะชี้แนวทางให้พ้นทุกข์แก่เรา พระพุทธเจ้าจะปรินิพพานไปแล้วท่านก็รับสั่งไว้เรียบร้อย พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วงไปแล้ว นี่สอนไว้อย่างชัดเจน พวกเราให้ตามเสด็จพระพุทธเจ้าด้วยการประพฤติปฏิบัติ

สุปฏิปันโน อชฺฐ ญาย สามิจิปฏิปันโน ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ตรงต่ออรรถต่อธรรม นี่เรียกว่าตามเสด็จพระพุทธเจ้า ถ้าใครห่างจากนี้และข้ามเกินคำสอนพระพุทธเจ้า นั้นเรียกว่าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าตลอดไป ถ้าพูดอย่างนี้มันก็อดสลดสังเวชไม่ได้นะ เวลานี้มองอยู่นี้ ไม่ว่าจะมองดูพระ ไม่ว่าจะมองดูเขาดูเรา ดูประชาชนทั่วไป มีตั้งแต่พวกตีสุนัขๆ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าลงไปๆ ด้วยการข้ามเกินหลักศาสนา หลักธรรมหลักวินัยนั้นแล เพราะฉะนั้นความสุขจึงไม่มี ข้ามพระพุทธเจ้าแล้วจะไปหวังเอาความสุขความเจริญที่ไหน อย่าหวังนะ เรื่องของกิเลสมีแต่หลอกเข้าหาพินหาไฟทั้งนั้น พวกกันจำเอานะ ให้พร

หลังจ้งหัน

ที่หมู่บ้านตาดนี้แต่ก่อนมีวัดอยู่ที่นั่นแคบๆ เริ่มมาตั้งแต่สร้างบ้านตาดโน้นแหละ แคบๆ อยู่มาอย่างนั้น ต่อมาเลยร้างไม่มีใครอยู่ พอดีเราก็เข้ามาอยู่ที่นี้ เลยตั้งขึ้นแทนเป็นวัดขึ้นมา ให้ชื่อว่าวัดป่าบ้านตาด เดิมจริงๆ วัดอยู่ที่นั่น อันนี้ยกอันนั้นให้เลย เพราะวัดร้างนี้เราเป็นผู้รับผิดชอบ ใครจะมาทำสู่มสู่มทำไม่ได้ เราเลยยกให้เพื่อ

ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยตั้งสถานีวิทย์ขึ้นที่นั่น เวลานี้กำลัง... ให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

เราอยากให้มีอรรถมีธรรม ได้ยินได้ฟังกันทั่วๆ ไป ในชาวพุทธของเราทั่วประเทศไทยนี้ ควรจะได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจากต้นตำรับของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง ไม่ควรที่จะมีตั้งแต่กระพี้มีแต่พิษแต่ภัยแทรกศาสนา มาโดยอ้างศาสนาเป็นโล่บังหน้า นอกจากนั้นมีตั้งแต่พิษแต่ภัยแทรกมาๆ เราไม่อยากเห็นอย่างนี้โดยถ่ายเดียว ซึ่งมีมาอย่างนี้อยู่แล้ว อยากจะให้มอรรถมีธรรมเป็นเนื้อแท้ของพระพุทธเจ้า ของพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เรียกว่าต้นตำรับ เอมมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ จะเป็นที่ชื่นตาชื่นใจ

พระพุทธเจ้าเทศน์สอนโลกด้วยความชื่นพระทัย ด้วยพระเมตตาต่อโลก ธรรมะที่ออกจากพระพุทธเจ้าจึงเป็นธรรมะสดๆ ร้อนๆ มีรสมีชาติตลอดมาถึงบรรดาสาวกทั้งหลาย นี่คือธรรมะที่ท่านทรงไว้ในใจของท่าน อันเป็นผลจากการปฏิบัติมาโดยลำดับ แสดงออกเป็นมรรคเป็นผลภายในใจ แล้วเวลาประกาศธรรมสอนโลกก็เป็นธรรมะสดๆ ร้อนๆ ผู้ฟังไม่จิตไม่ชิตไม่เบื่อไม่หน่าย ฟังแล้วดูดีมี เพราะจิตใจของท่านเป็นจิตใจที่มีรสมีชาติแห่งธรรมล้วนๆ ที่เลิศเลออยู่ภายในใจ ตั้งแต่พระพุทธเจ้ามาถึงสาวกท่านมีธรรมที่สดๆ ร้อนๆ อยู่ภายในใจตลอดมา นี่ละอยากได้ธรรมประเภทนี้ออกให้โลกทั้งหลายได้เห็นได้ยิน แล้วจิตใจจะค่อยสดชื่นขึ้นมาด้วยมีธรรมะเข้าชโลมใจ

การตั้งสถานีวิทย์ในที่ต่างๆ เราจึงยินดีด้วย เห็นดีด้วยเลย ข้อที่จะตามมาให้เกิดความวิตกกังวลก็คือ เรื่องกิเลสตัณหาที่มันแทรกง่าย ตั้งสถานีวิทย์ขึ้นมา ที่แรกก็ว่าเป็นสถานีวิทย์เสียงธรรมๆ อันดับต่อมาก็เป็นเสียงกิเลสเต็มวิทย์ไปหมด นี่เราวิตกตรงนี้มาก ไปที่ไหนเราจึงเตือน อย่างสวนแสงธรรมก็เหมือนกัน ทางโน้นเราก็เตือน มันก็มีมาบ้าง ครั้นต่อมาใส่ในท้องนั้นแหละมันเกิดเป็นหนองขึ้นมาในสถานีวิทย์สวนแสงธรรมแหละ เวลานี้เขากำลังสืบอยู่ แต่ที่แน่ชัดไม่ผิดเลยนั้นทราบแล้ว รายละเอียดของความผิดนี้มีอะไรๆ บ้างนั้น เรายังทราบไม่ละเอียดลออ แต่ส่วนความผิดนั้นส่วนใหญ่เราทราบมาหมดแล้ว นี่ละมันก็เป็นภัยได้อย่างนี้

เราเองขับออก ไม่มีใครขับ ไม่มีใครกล้าขับ เราเป็นผู้ขับออก กล้าขับออก ว่างั้นเลย นี่ละมันมาเป็นภัยต่อสถานีวิทย์สวนแสงธรรมเรา ครั้นเวลาขับออกไปแล้วอันนี้ก็มาตั้งขึ้นเป็นภัยใหญ่ ย้อนกลับเข้ามาโจมตีหลวงตาบัว ออกทางเว็บไซด์บ้าง เวลานี้ไอ้สองตัวนี่ละ เรายังไม่ระบุชื่อ สองตัวสำคัญอยู่ในสวนแสงธรรม ที่เลี้ยงดูมันมาตั้งแต่สร้างวัดเริ่มแรกมา ก็เลี้ยงดูกันมาเหมือนลูกของวัด ครั้นสุดท้ายมันก็ล้มตัวเหยียบหัวไปเรื่อยๆ เหยียบไปจนกระทั่งฟังไม่ได้ เขามาบอกกล่าวทุกอย่างกับเรา เราก็ฟังด้วย

เหตุด้วยผลเป็นที่แน่ใจแล้ว เอาไว้ไม่ได้จะเป็นภัยต่อส่วนรวมมากมาย เราจึงให้ออก
อยู่ไม่ได้คนประเภทนี้ เพียงเท่านี้ก็พอแล้ว ถ้ามากกว่านี้จะหนักมากกว่านี้ไป เราเอง
เป็นคนขับออก

พอขับออกไปแล้วมันก็ไปตั้งทาร์บกับเรา มันกำลังมาโจมตีเราเดี๋ยวนี้ ออกทุก
แบบนะพวกเว็บซิงค์เว็บไซต์ที่ไหนกำลังโจมตีหลวงตาบัว ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตัวที่
หลวงตาบัวเลี้ยงไว้ในสวนแสงธรรม มีสองตัว ยังไม่ระบุชื่อแหละนะ เอาไว้เพียงสองตัว
เสียก่อน ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ หลวงตาบัวนี่สร้างแต่ความดีต่อโลกต่อสงสาร ไม่
ปรากฏเลยว่าเรานี้มีเจตนาสร้างความชั่วให้แก่โลก แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่เคยมี
เพราะฉะนั้นใครจะว่าอะไรเราไม่สนใจ เราแน่นอนในการทำของเราทุกอย่าง นี่เราก็กทำ
มาอย่างนี้แน่นอนทุกอย่าง

เดี๋ยวนี้เขากำลังโจมตีหลวงตาบัว ให้ฟังก็แล้วกัน ไอ้สองตัวนี้แหละ จำให้ดีนะ
โจมตี ออกจากสวนแสงธรรมที่ขับออกไป มันเป็นภัยต่อส่วนรวม แล้วมันก็ไปตั้งทัพ
ข้างนอกตีเข้ามาหาหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะจมหรือใครจะจมคอยฟังก็แล้วกัน เข้าใจ
หรือ หลวงตาบัวนี้ถูกโจมตี ไอ้ผู้โจมตีจะจม หรือหลวงตาบัวจะจม ฝ่ายไหนจะจมให้พี่
น้องทั้งหลายพิจารณาเอง หลวงตาพูดเวลานี้ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่มีอาฆาตมาด
ร้ายต่อผู้ใด เต็มไปด้วยความเมตตาแล้วนะ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างนี้ เราก็ก
บอกตรง ๆ เวลานี้เขากำลังโจมตีหลวงตาบัว ให้เข้าใจเอานะ

พี่น้องทั้งหลายก็ได้เห็น หลวงตาบัวช่วยชาติบ้านเมืองมาขนาดไหน จนไม่มี
อะไรติดเนื้อติดตัว ขนาดติดหนี้เขาตลอด ประชาชนทั้งหลายเขามาบริจาค ก็เห็นกันอยู่
ต่อหน้าต่อตาเกลื่อนมานี่ปัจจุัย วันหนึ่ง ๆ ได้เท่าไร ๆ เขาก็เห็น แล้วใครจะอดได้เมื่อ
เห็นอยู่ เมื่อวันนี้ก็ได้วันนั้นก็ได้อีก มากต่อมาก หลายวันต่อหลายวัน เขาก็ต้องว่าหลวงตา
บัวนี้เป็นเศรษฐีเงิน นี่ในสายตาของประชาชนที่เห็นกันอย่างแจ่มแจ้ง ที่มีผู้นำมาถวาย
ที่นี้เวลาหลวงตาบัวออกเขาไม่ทราบ เวลาจ่ายเงินนี้เขาไม่ทราบ เช็คใบหนึ่ง ๆ เป็น
หลายแสน เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ อยู่ตลอดมาอย่างนี้ เขาไม่เห็น เขาก็เหมาเอาแต่ว่า มี
คนมาบริจาค จนกระทั่งหลวงตาบัวติดหนี้เขาก็ไม่รู้

ทำไมหลวงตาบัวถึงต้องติดหนี้ คนมีเงินจะติดหนี้หรือใช้ไหม นั่นคือมันจน
อย่างนี้ละความรำลือของคนกับความจริงมันเข้ากันไม่ได้อย่างนี้ พูดชัด ๆ คนทั้งโลกเขา
ว่าหลวงตาบัวเป็นเศรษฐีเงินนั่นแหละ ทั่วประเทศไทยเรา ผู้ที่ไม่อยู่ใกล้ชิดติดพันกับ
เรานะ หมายถึงผู้ที่อยู่ไกล ผู้ที่อยู่ใกล้ก็รู้กันแล้วทุกอย่าง มีเท่าไรมาหมดทุกอย่างเลย
เราไม่มีเหลือ

เวลานี้กำลังถูกโจมตี ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ก็แล้วกัน ฝ่ายไหนจะจมมันก็รู้กันกับเหตุมันเกิดขึ้นที่ไหนนั่นละ แต่เจริญนี้เราไม่อยากพูด เราวิตกด้วยซ้ำไป โอ้ทำไมมันจึงมาขับรถชนภูเขา น้ำ มันอดคิดไม่ได้นะเรา คือเราไม่มีความชั่วช้าลามกอะไรติดเลยกับประชาชน ไม่มีเลย มีแต่ความเมตตาล้วนๆ ครอบโลกธาตุจะว่าอะไรเพียงเมืองไทยเราเท่านั้น เราทำมาอย่างนั้นตลอด นี่ก็เท่ากับสร้างความดีขึ้นมาจนเป็นภูเขาทั้งลูก พุดง่าย ๆ ว้างเลย แล้วอยู่ ๆ มันก็จะมาขับรถ มันอวดรถมันว่าเก่ง มันจะมาชนภูเขาให้ภูเขาพัง อะไรจะพัง รถจะพังหรือภูเขาจะพัง มันอดคิดไม่ได้นะเรา มันขับรถชนภูเขาอย่างนี้นะ

เขาโจมตีหลวงตาบัว หลวงตาบัวก็เลยบอกว่า นี่คือภูเขาลูกหนึ่ง ว้างนั่นเลย แห่งความดีทั้งหลายที่เราสร้างต่อโลกไว้นี้ เต็มขนาดนั้นละ ทุกหยดทุกหยาดไม่เพื่อเราเลย มีแต่เพื่อโลกทั้งหมด มันจะไม่ใช่ภูเขาทั้งลูกได้อย่างไร แล้วอยู่ ๆ ก็จะไปคิดค่นองอวดดิบอวดดีขับรถไปชนภูเขา จะเอาให้ภูเขาพัง มันทางไหนจะพังนำ ว้างนั่นเลย นี่ละเขาโจมตีเรา เราก็อวดได้อย่างสบายเพราะเราไม่มีอะไร โลกอันนี้มันมีอยู่อย่างนี้ พระพุทธเจ้าก็มีมาตั้งเดิมอยู่แล้ว องค์กรศาสนาแท้ ๆ ก็มีอยู่อย่างนั้นจะว่าไง เราตัวเท่าหนูจะไม่มีได้ยังไงก็ต้องมีเหมือนกัน แต่เนื้อมาสัมผัสเราก็เล่าให้ฟังเฉย ๆ เราไม่ได้เคียดแค้นกับผู้ใดในโลกธาตุนี้ไม่มี มีแต่ความดีที่เราทำต่อโลกเท่านั้นแหละ

พูดเรื่องวิทยุเราก็วิตกเรื่องวิทยุ ครั้นต่อไประวังเรื่องของข้าศึกศัตรูที่มันอยู่ฉากหลังมันจะขึ้นแทรกข้างหน้า แล้วเหยียบธรรมลง ต่อไปจะมีแต่เรื่องสกปรกออกทางวิทยุนะ พวกกันจตจำเอาไว้ มันจะแทรกได้ พุดไว้ไม่ผิดนะ ที่แรกก็เป็นธรรม ๆ ต่อมาก็เลสมันก็ยกทัพขึ้นแทรก แซงธรรมแล้วเหยียบหัวธรรมลงไป มีแต่กิเลสออกหน้าหมด วิทยุที่ว่าธรรมมีแต่ชื่อ นอกจากนั้นมีแต่กิเลสทั้งหมด จำเอาไว้

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้สนใจทางด้านภวานาบ้างนะ พุทธศาสนาจะเด่นเด่นที่ดวงใจของนักภวานาเป็นอันดับสำคัญมากที่สุดทีเดียว อันดับหนึ่งเลย ทาน ศีล เหล่านี้เป็นสมบัติรวม ไหลเข้าสู่ทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา เมื่อทำจิตตภาวนา นั่นละสร้างทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา แล้วบุญกุศลทั้งหลายจะไหลรวมเข้ามาที่นั่น มันไหลป่วนเปี่ยนอยู่นี่ละ ไม่มีที่เก็บมันก็ไหลป่วนเปี่ยนอยู่กับเจ้าของผู้ทำนั่นละ แต่พอสร้างทำนบใหญ่คือจิตตภาวนาแล้วลงในนั้นหมด และจะเด่นขึ้นในเจ้าของ สร้างกุศลผลบุญมากน้อยเพียงไรมันจะมาเด่นขึ้นที่นั่นละ ทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา

เรื่องจิตตภาวนานี้ โอ้ย สำคัญมากจริง ๆ ถึงขนาดที่ว่าดูโลกจนอ่อนใจ เป็นยังไง เลิศเลอขนาดไหนถึงได้ดูโลกด้วยความอ่อนใจ ทั้ง ๆ ที่เมตตาสงสารเต็มหัวใจ แต่เวลาจะสอนโลกทำไมถึงอ่อนใจ พิจารณาซิ คือมันหนักเกินกว่าจะยกขึ้น ว้างนั่นเถอะ หนัก

ด้วยกิเลสตัณหา จิตดวงใด ๆ มีแต่กิเลสบรรจุเต็มหมด ๆ หนักอยู่ตรงนั้น ร้อนอยู่ตรงนั้น เป็นไฟอยู่ตรงนั้น ไม่มีชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำอะไรเลย กิเลสเหยียบได้หมด มีธรรมเท่านั้นเหนือกิเลส จึงดูได้หมด เวลาดูแล้วมันอ่อนใจได้นะทั้ง ๆ ที่สอนโลกอยู่เป็นประจำทุกวัน มันก็อ่อนในใจนี่ละ แต่ก็ทนเอาเพราะผู้ดียังมี ผู้ที่เลอะเทอะมูมมามอะไร ต่ออะไรก็เต็มโลกเต็มสงสาร เอ้า ไม่ใช่จะเป็นแบบเดียวกันหมด ผู้ดียังมี นั่น เอออัน ผู้ดีแหละ ตะเกียกตะกายหาเก็บเอาที่มันดี ๆ มันคละเคล้ากันอยู่กับความสกปรกที่มีจำนวนมากมายเต็มไปหมด นี่ละที่อุตสาห์พยายามนะ

ขอให้ท่านทั้งหลายได้อุตสาห์พยายามจิตตภาวนา พอภาวนาขึ้นไปแล้ว หลักของการภาวนา เบื้องต้นให้มีคำบริกรรมติดกับใจ ใครชอบคำบริกรรมคำใดก็ตาม เช่น พุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ หรือธรรมบทใดที่ถูกกับจริตนิสัยของเรา ให้นำธรรมบทนั้นมาบริกรรม แล้วมีสติจับอยู่กับคำบริกรรมนั้น ห้ามไม่ให้จิตคิดออกไป นี่มีแต่เรื่องกิเลสทั้งหมด จิตที่คิดออกไปแ่งไหนมีแต่เรื่องกิเลสทั้งหมด ที่นี้ให้คิดมาเรื่องธรรม คำบริกรรมเป็นความคิดของธรรม ให้สติจับอยู่กับความคิดนั้น

บังคับ มันอยากคิดมากนะ มันดันออก ๆ อยากคิด เราบังคับเอาไว้หลายครั้ง หลายหนมันก็ค่อยอ่อนลง ๆ ความบังคับด้วยงานของธรรมคือจิตตภาวนานี้ จะบังคับ ความฟุ้งซ่านของใจที่อยากคิดอยากปรุงทั้งหลายได้โดยลำดับ ต่อจากนั้นสิ่งเหล่านั้นจะค่อยสงบลง งานของธรรมคือความสงบใจจะปรากฏเด่นขึ้น ๆ พอปรากฏขึ้น บางรายจะเป็นของแปลกประหลาดและอัศจรรย์เกินคาดเกินหมาย ตัวเราเองไม่เคยคิด เวลามันเป็นขึ้นมานี้ผิดคาดผิดหมายนะ นั่นละอันนั้นละเป็นหลักใจเรา

พอปรากฏขึ้นมาหนหนึ่งเท่านั้น แม้จะหายไปไม่ปรากฏก็ตาม แต่ความเชื่อในความเป็นของเจ้าของจะฝังลึก มันจะทำให้อุตสาห์พยายามทำ เดียวก็โดนอีก ๆ ต่อไปหลายครั้งหลายหนก็เด่นขึ้น ๆ ที่นี้ขยับได้แล้ว แล้วเด่นขึ้น สิ่งทั้งหลายที่เป็นห่วงเป็นใย ไขว่คว้าอยู่ตลอดเวลา มันจะค่อยปล่อยมาหมด ไม่มีสมบัติใดยิ่งกว่าสมบัติแห่งธรรมที่อยู่ในใจของเรา ซึ่งสัมผัสกันรู้กันในเวลาเราภาวนา อันนี้มีคุณค่ามากทีเดียว พออันนี้ได้เจอขึ้นในใจเราจะเริ่มเห็นคุณค่าของใจในเวลานั้น แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เราถือว่าเรามีคุณค่า ติดดินกับเขานั้น จะค่อยจางลง ๆ จางเข้ามาหานี้ละ อันนี้เป็นเหมือนแม่เหล็กดึงดูดเข้ามา ๆ จิตจะตั้งตัวได้ ที่นี้มองไปที่ไหนสว่างามอยู่ในนี้แล้วมันจะหลงไปไหน เมื่อหลักใจก็มีอยู่ เห็นอยู่ในใจของเรา แล้วมันจะติดดินไปไหน

ที่มันติดดินเพราะยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่พอจะตายใจได้ ยึดเหนี่ยวได้ มันก็ดันไปอย่างนั้นเป็นธรรมดาเหมือนเราเหมือนท่านนั่นแหละ แต่พอได้หลักใจเป็นที่ยึดแล้วมันจะปล่อยเข้ามา ๆ นี้เลย จนกระทั่งถึงอยู่ที่ไหนธรรมกับใจอยู่ด้วยกัน ๆ เย็นด้วยกัน

ตลอดไป เลยไม่สนใจกับเรื่องภายนอกว่ามั่งมีดีชั่วประการใดเลย มันมาหมุ่นอยู่นี่ๆ
แล้วยิ่งสั่งสมนี้มากเท่าไรก็ยิ่งปล่อยเข้ามาๆ มาอยู่ในจุดใหญ่นี้หมดเลย จิตมีคุณค่าที่นี้
ค่อยเด่นออกๆ สุดท้ายจิตดวงนี้ครอบโลกธาตุ มีคุณค่าครอบโลกธาตุไปหมดเลย สิ่ง
เหล่านั้นหมดความหมายไปหมด พวกกันเข้าใจนะ เรื่องจิตตภาวนาเป็นสำคัญอย่างนี้

เราพูดนี้เราพูดออกมาจากหัวใจที่ถอดออกมาจากบนเวทีมาพูด ไม่ได้พูดแบบ
ลูปๆ คำๆ นะ พูดจริงพูดจัง เป็นคำพูดสดๆ ร้อนๆ มีรสมีชาติในหัวใจเราที่พูด
ออกไปตลอดเวลา ผู้ที่ฟังไม่มีรสมีชาติก็เกินไปนะ พวกกันพิจารณานะ เอาเท่านั้นละวันนี้
พอ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz